

"Dinsizin Hakkından İmansız Gelir Meşruluğu (?)"

İçeriği Yazan: [Edgar ŞAR](#) [1] Zaman: Cum, 26/11/2010 - 14:00

Sevgili Okurlar,

Daha önceki yazımda hukukun emredici kurallarının ve bu kuralların neticelerinin bu şiddette tartışıldığı başka bir ülke daha olmadığını söylemiştim. Bunun neden böyle olduğunu düşündüğümde ise, sadece bir cevap bulabiliyorum: O da yasallıkla meşruluğun birbirine karıştırılıyor olduğu gerçeği. Bu ne anlama geliyor? Çok basit... Mesela hükümet, bizler hepimiz mişıl mişıl uyurken, çoğunluğunu oluşturduğu meclisin gece yarısı apar topar yaptığı bir yasaya uygun -yani yasal- davrandığında, bu durumu meşru olarak kabul edebiliyoruz. Ve daha kötüsü de bunu anlamadan, dinlemeden ve bilmeden yapıyoruz. Halbuki bir şeyin siyasi ve hukuki meşru olması sadece iki şartla mümkündür:

1. Halkın "özgür" olarak verdiği rıza (siyasi geçerlilik),
2. Birbiri içinde tutarlı, halkın ulusal değerlerine ve normlar hiyerarşisine uygun yasalar (hukuki geçerlilik).

İkinci şart tamamen hukuki bazı noktaları vurgularken, birinci şart halkın

özgür iradesinin bir ürünüdür. Bugün ülkemizde gene bu iki kavramın karıştırıldığı bir olay meydana geldi. Türk Silahlı Kuvvetleri'nden üç general bağlı oldukları bakanlıklarca görevlerinden açığa alındılar. Bunun cumhuriyet tarihinde ilk defa olduğu bir gerçek. Fakat düşünüldüğünün aksine çok üstünde durulması gereken bir ayrıntı değil bu. Çünkü Türkiye Cumhuriyeti tarihinde TSK, sarıh bir şekilde darbeler yaptığı zamanlarda bile bu kadar suçlu ve darbeci bir kurum olarak lanse edilmemiş ve birtakım generallerin bu kadar rahat görevden alınmasını yasal kılabilen nedenler kombinasyonu hiçbir zaman bugünkü kadar mevcut duruma getirilmemişti. Bundan dolayı bu olayda vurgulanması gereken ama her zamanki gibi kimsenin aklına gelmeyen başka şeyler var. Zira 2002 yılından bu yana cumhuriyet tarihinde negatif ilkler yaşamak bizim için artık çok da marjinal değil sanırım...

Gelelim bu konudaki önemli hususlara: Öncelikle olaya sonundan değil de başından bakarsak şunu göreceğiz; **adı geçen bu üç general Ağustos ayındaki YAŞ toplantısında terfi etmeleri gereken generaller olmalarına karşın, yargıda olan bir davada sanık durumunda oldukları için terfi ettirilmедiler.** Buna karşılık adı geçen üç general yasal haklarını kullanarak Askeri Yüksek İdare Mahkemesi'ne (AYİM) başvurmuşlar, mahkeme ise YAŞ'ın bu kararının yürütmesini durdurmuş, yani kısaca, *'bunları terfi ettirin'* kararını vermiştir. Mahkemenin verdiği bu karar ise yasalara uygundur. Çünkü aynı yılın 30 Ağustos'unda mevcut görevlerinde hizmet süreleri dolan generaller, terfi etmemeleri durumunda emekliye ayrılmak zorundadırlar. Bu generaller mademki emekliye ayrılmadılar (ki bunun altında Başbakan ve Milli Savunma Bakanı'nın imzası da vardır), bu durumda terfi ettirilmeliler. Kararını bu yönde veren mahkemenin verdiği bu kararı uygulamayan idare görüntüsüne düşmek istemeyen hükümetin uydurduğu kılıf ise çok meşru (?): Bu generallerin terfi ettirilmemesi için TSK Personel Hizmet Kanunu'nun 65. maddesi uyarınca ilgili bakanlarca görevden almak, bir bakıma *"dinsizin hakkından imansız gelir meşruluğunu (?)"* devreye sokmak.

Herkesin unuttuğu noktaya gelince; adı geçen generallere, YAŞ kararlarını AYİM'e götürme hakkını veren anayasa değişikliği 12 Eylül 2010'daki halkoylamasında onaylandı ve generallere verilen bu hak haftalarca AKP'nin "Eveettt" mitinglerinde, gerek Başbakan gerekse kurmayları tarafından sonsuz kere propaganda malzemesine çevrildi. Mademki sen bu generallere bu hakkı bu kadar vermek istiyordun, o zaman neden bu daha ilk kez kullanıldığı anda, bu hakkı ellerinden almak amacıyla meşru (?) kılıflara başvurdun? Bu sorunun cevabını, Lübnan'a hareket etmeden önce bizzat Başbakan, *"her şey yasal çerçevede gerçekleşmiştir."* diyerek verdiğini düşünüyor.

Hükümet, başkanı aracılığıyla açıkladığı kadarıyla, attığı bu adımların meşru olduğunu iddia ediyor. İşte tam bu sebeple, yazının başında meşruluğun gerekliliklerinden bahsetmek istedim. Bahsettiğim birinci meşruluk şartı bize, acaba halkın kaçta kaçının, TSK ile Hükümet arasındaki asimetrik mücadeleden memnun olduğu ve bunun sonucunu olarak TSK'dan bazı generallerin hükümet tarafından atılmasını ne kadar özgürce kabullenebiliyor olduğu sorularını yöneltirken; ikinci şart ise, TSK mensuplarına davullar

zurnalar eşliğinde verilen anayasal hakların acaba her zaman yasal kılıflarla engellenip engellenmeyeceği sorusunu aklımıza getirmektedir.

Göreceksiniz ki; bu olanlardan dolayı hükümetin uydurduğu kılıfı eleştirenler, yine hükümet tarafından "TSK savunucusu, klasik militarist veya darbe yanlısı" olarak addedilecekler. Burada ülkem adına üzülmediğim nokta ise şu: Öyle bir hükümet tarafından yönetiliyoruz ki kendini yıkmayı planlamakla suçladığı askerlere karşı bile dimdik ve halkın desteğiyle değil, hukuki kılıflarla durmayı yeğleyebiliyor. Bu hükümet halka öyle bir izlenim bırakıyor ki; insanlar Genelkurmay Başkanı halkın arasında karıştığında, "Bu ülkeyi böldürme Paşam!" diye bağırmaya ihtiyaç duyuyorlar. Bu haykırımlar bize neyi gösteriyor? Hükümet hangi hareketleriyle insanlara bunları düşündürebiliyor? İşte meşruluk ile yasalılık arasındaki fark burada. **Halk tarafından "özgürce" kucaklanmayan eylemler yasal dahi olsa meşru değildir. Halk tarafından "özgürce" kucaklanmayan eylemleri yasal haline getiren hükümetler ise hiçbir şekilde meşru değildir.** Sakın ola ki "popülist plebisitler" aracılığıyla gayrimeşru olanın yasallaşmasına müsaade etmeyin... **Sakın ola ki bu "popülist plebisitleri" popüler referandumlarla karıştırmayın...**

Saygılar...

Edgar ŞAR

Edgar.Sar@Politikadergisi.com

Yorumlar

- [Güncel](#) [2]
- [İç Siyasa](#) [3]

Kaynak URL (29/04/2024 - 21:29 tarihinde yazdırıldı):

<https://www.politikadergisi.com/okur-makale/dinsizin-hakkindan-imansiz-gelir-mesruluğu>

Bağlantılar:

[1] <https://www.politikadergisi.com/pd-uye/edgar-sar>

[2] <https://www.politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/guncel>

[3] <https://www.politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/ic-siyasa>